

İstiklal Marşımızı, en güzel ‘onlar okudu’

Özel Kayabaşı Temel Lisesi 11. Sınıf öğrencilerinden Hümeysra Peşin ve Pınar Yönetici, Aydın Millî Eğitim Müdürlüğü'nün düzenlemiş olduğu İstiklal Marşını şiir olarak okuma yarışmasına katılarak seyircilere oldukça duygusal anlar yaşattılar. İlde birçok okulun katıldığı bu yarışmada başarı elde eden öğrencilerimiz Millî Eğitim Şube Müdür'ünden katılım belgelerini alarak bizleri gururlandırdılar.

Sayfa 2'de

Eğitimde Başarısızlığın temel nedeni: Keyif almayı unutmak

Charles Dickens'in Zor Zamanlar romanında bir okulun müdürü olan Wackford Squeers, kendinden gayet emin bir şekilde şöyle der: “Şimdi, benim tek istediğim şey ‘kesin veriler’. Bu çocuklara sadece ve sadece kesin verileri öğretin. Hayatta istenen tek şey verilerdir. Başka hiçbir şey eklemeyin, geri kalan her şeyi kökünden söküp atın. Muhakeme becerisi olan hayvanların zihinlerini sadece veriler üzerine inşa edebilirsiniz. Onlara asla başka bir şey sunulmayacak...”

Romanda Squeers, öğrencilerinin, ne pahasına olursa olsun yetişkin dünyasına “hizmet edebilir” olmaları gerektiği bilgisiyse mezun olmalarını istiyor. Bugün de durum pek farklı değil. Herkes, üniversiteye girmek, iyi işler bulmakve büyük bir firmaya girmek için çocukların gerçekten öğrenmeleri gereken şeyleri öğrenip öğrenmediklerinden endişe ediyor. Ülkenin tüm bir okul sistemi, büyük ölçekli ekonomik sıkıntıları çözmeye ve geleceğin çalışanlarını üretmeye yönelik gibi görünüyor. Kesin olan tek şey, hiçbir şekilde çocuklara yönelik olmadığı.

Bugünlerde çoğu sınıfta neler olup bittiğine kısa bir bakış atmak, şunu çok net olarak ortaya koyuyor: İnsanlar eğitim hakkında düşünürken çocuk olmanın nasıl bir his olduğunu düşünmüyorlar ya da neden çocukluğun kendi içinde yaşamın önemli ve değerli bir evresi olduğunu. Bence bu, neden okulların çoğunun daha çok Dickens romanından fırlamış gibi göründüğünü açıklıyor.

Yıllardır öğretmenlik yapıyorum . Çok sayıda çocuğu gözlemleme şansım oldu. Konuşurken, oyun oynarken, tartışırken, ders çalışırken... Ve sonunda şunu anladım: Çocukları yetişkinlerden ayıran şey, ne onların bilgisizlikleri ne de becerilerinin eksikliği. Aradaki fark, onların muazzam keyif alma kapasiteleri. 3 yaşındaki bir çocuğun banyo küvetinde neleri batırıp neleri batıramadığını keşfetmenin zevki içinde nasıl kaybolduğunu düşünün. 5 yaşında bir kızın en iyi arkadaşıyla birlikte anlamsız kelimeler dizilerini bir araya getirmekten duyduğu heyecanı ya da 11 yaşında bir çocuğun elindeki çizgi romana kendini nasıl tamamen verdiğini

ETKİNLİKLERİMİZ DEVAM EDİYOR

Aydınlık yarışlar için sürekli çalışan öğrencilerimiz; kültürel, bilimsel ve sosyal alanda etkinliklerin yer aldığı kulüp çalışmalarını tüm hızıyla sürdürüyor. Çalışmalara katılan öğrenciler uygulamalı eğitim ile gör, duy, hisset felsefesini birleştirip kişisel yeteneklerini daha da artırıyor.

İstiklal Marşımızı,

en güzel 'onlar okudu'

Özel Kayabaşı Temel Lisesi 11. Sınıf öğrencilerinden Hümeysra Peşin ve Pınar Yönetici, Aydın Millî Eğitim Müdürlüğü'nün düzenlemiş olduğu İstiklal Marşını şiir olarak okuma yarışmasına katılarak seyircilere oldukça duygusal anlar yaşattılar. İfade birçok okulun katıldığı bu yarışmada başarı elde eden öğrencilerimiz Millî Eğitim Şube Müdürlüğü'nden katılım belgelerini alarak bizleri gururlandırdılar.

ÖĞRENCİ YAZISI...

Aleyna AYDIN-12/E

Başarıya çıkan bir asansör yok! Tüm merdivenleri çıkmak zorundasın.

MERDİVENLERİ ÇIKMAK...

Karanlık bir sokakta başına ne geleceğinden habersiz yürümek gibi bu. Bir kereden çok şey olacağından habersiz merdivene tırmanmak...

Sonu belirsiz merdiveni ilk gördüğünüzde korkmanıza rağmen her basamağındaki başınızı döndürecek mükemmelliğindeki aktiviteleri gördüğünüzde belki de ikişer ikişer çıktınız o merdivenleri.

Elendiniz arkadaşlar! İlk basamakta ne vardı? Hatırlıyor musunuz? Evimize giren en eski bilgisayarlar. Bir sonraki basamak telefon, sonraki tablet, ondan da sonra gelen milyon tane alet, milyon tane basamak...

Ne oldu şimdi? Farkındamızın bilmiyorum ama elimize geçen aletlerin kalitesi arttıkça bizim hayallerimiz, hedeflerimiz de aynı oranda küçülüyor. Hangi ara bu kadar çok kaybettik? Bence sınava çok az bir zaman kala düşünmemiz gereken konu bu. Instagramda onu stalklayayım, facebookta ona yazayım, bir de twitterdan ona buna salladım mı tamam. Ee bu dersi ne zaman çalışacağız biz? Şimdi diyeceksiniz ki; bize akıl verirken kalanı kendine yetmiyor. Bu konuda da siz haklısınız vallahi.

Ama yine de siz siz olun söndürün ekranı, çözün soruları, eleyin rakiplerimizi.

Soru: Görselde kaç tane üçgen vardır?

GÖRSEL ZEKA SORUSU

Bunu biliyor muydunuz?

Köpekbalıkları geriye doğru yüzemez. Bunun sebebi sert göğüs yüzgeçlerinin diğer balıklarda olduğu gibi yukarı doğru kıvrılmamasıdır.

Bunu biliyor muydunuz?

Kuzey Kutup Dairesi'nde yaşayan ren geyiklerinin gözleri birçok memeli hayyandan farklı olarak morötesi dalga boyundaki ışınları algılayabilir. Yani ren geyikleri UV görüşe sahiptir.

Bunu biliyor muydunuz?

Dünya'nın etrafında hareket eden, çapı 1 cm'den büyük 500.000'den fazla uzay çöplüğü var. Saatte 30.000 km hızla ulaşabilen bu parçacıklar çok küçük olsalar da uzay araçlarında büyük hasarlara neden olabilirler.

Bunu biliyor muydunuz?

Uçakların gökyüzünde bıraktığı izler hava durumu hakkında bilgi verir. İzlerin ince olması ve kısa sürede kaybolması havadaki nem oranının düşük olduğunu gösterirken, daha kalın ve uzun izler ise fırtına habercisi olabilir.

Sesleri görmek, şekilleri tatmak, renkleri duymak...

Dr. Nazan ACAR *Yazdı...*

:SINESTEZİ

Hiç çevrenizdeki bir sesi gördüğünüz ya da gördüğünüz şeyleri duyduğunuz oldu mu? **Sinestezi** birleşik duyu anlamına gelen Yunanca kökenli bir sözcüktür. Tanım olarak da bir duyunun başka bir duyuya algılanması şeklinde açıklanabilir.

Kısaca seslerin koklandığı, şekillerin tadıldığı ve renklerin duyulduğu bir mekanizmadan söz edebiliriz. Kimi için 'L' harfi sandır örneğin. Bazısına göre 'B'nin tiz bir sesi vardır ya da '8' rakamı sarı renktir.

Sinestezi, bazı araştırmacılarca dil dışı düşünmenin özel bir belirtisi olarak kabul edilirken, bazılarınca tam bir "hastalık", "anormallik" ve mistik bir insan yeteneği, mucize olarak kabul edilir.

Bu nedenle sinestezi ile ilgili genelleme yapmak oldukça zordur. Ancak vakalar üzerinde yapılan araştırmalar neticesinde bazı bilgilere ulaşmak mümkündür. Yale Üniversitesi Profesörü Lawrence Marks'ın araştırmalarına göre kadınların bu hastalığa yakalanma oranı erkeklerle göre daha fazla. Bu durum hastalığın X cinsiyet kromozomu üzerinde taşındığı düşüncesini doğuruyor. Buna kanıt olabilecek bir diğer olgu ise şimdiki kadar babadan kıza, anneden kıza veya anneden oğula geçtiği durumlara rastlanırken şimdiki kadar babadan oğula geçtiği hiç gözlenmemiştir. Sinestezi hastalarıyla ilgili bir diğer olgu ise hastalığın beyin sol yarım küresiyle ilişkili olduğuytu ilgilidir. Sinestezi hastalarında görülen matematiksel ve uzamsal zeka düşüklüğü bu düşüncüyü destekliyor.

Bir Örnek:**Sinestezi Hastası Daniel Tammet.**

Daniel Tammet, 2004 yılında Oxford Üniversitesi'ne gidip pi sayısını 22.500. rakamına kadar söyleyebileceğini iddia etmiş ve beş

buçuk saati aşkın bir süre rakamları sıralayarak gerçekten de hatasız sayabilmiş bir sinestezik. 4 yaşından itibaren büyük sayılarla işlem yapmayı becerebilen, geçirdiği bir hastalık sonucunda beyninin sayılarla ve şekillerle ilgili bölgesi bir şekilde normal dışı bir etkileşime girmiş olabileceğinden, rakamları bizim gördüğümüzden çok farklı, neredeyse manzara resimleri gibi, farklı ışık yoğunlukları, boyutlar, yüzeyler ve şekiller olarak görüyormuş, ve çarpımları yaparken de sayıları değil, bu manzaraları ve onların sonucundan doğan yeni manzarayı okuyormuş. Mesela ona göre 9 rakamı, uzun ve ür-kütücü olabilen bir rakam iken, 1 parlakmış, 6 çok küçükmüş, o kadar ki zorlanıyormuş görmekte, daha çok kara delik gibi şeyleri 6 diye tanımlıyormuş vs...

Sanatçılarda daha yaygın... Sular sarardı, yüzün perde perde solmakta...

Mecazlar, benzetmeler edebiyatın olmazsa olmazıdır. Peki mecaz nedir? Onun çeşitli algıları bir araya getirmesidir. Sararan su değildir elbet, ya da yüz perde olup solmaz. İşte yaratıcılığın, sanatın ve soyut düşüncenin bir boyutu da budur. Bu nedenle sinestezinin sanatçıların arasında çok daha yaygın olması şaşırtıcı gelmiyor.

Kenan ÜŞENMEZ*Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni***EĞİTİM VE ÖZGÜRLÜK...**

Eğitimde özgürlük bence üretimin anahtarıdır ve motivasyonu artıran unsurlardan biridir. Düşündüğümüzde, öğrenciler baskıcı aşırı disiplini öğretmenlerin derslerinden çok neşenin ve heyecanın olduğu, çok sıkılmadıkları derslere ilgi gösterirler. Derste eğlence ve disiplini buluşturabilmek en idealidir. Öğretmenler pedagojik yeteneklerini bu ikisini bir araya getirebilmek için kullanmalıdırlar. Bunun başanıldığı derslerde öğrenci, hem bilgiyi daha kolay öğrenir hem de kolay kolay unutmaz.

Araştırmalarda, öğrencileri çok önemli mevkilere gelmiş eğitimciler için sıranın sorulduğunda ilk şartın öğrencinin dersi sevmesi olduğu cevabını almıştır. Öğrencinin dersi sevmesi için öğretmeni de sevmesi gerekir. Tabii ki öğretmen de öğrencileri sevmelidir. Her iki kavram da sevildiği ortamda kendini güvende ve özgür hissedecek daha iyi öğrenecek ve öğretecektir.

Sınırlara uyulmadığı takdirde içinde bulunulan sisteme göre çeşitli cezalar elbette ki olmalıdır. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, cezanın can yakıcı değil öğretici yanındır. Ceza uygulandığında kişiye bir şeyler katmalıdır. Şöyle ki cezalandırılan kişi haksızlığa uğradığını düşünüyorsa bu ceza bir şey kazandırmayacaktır. Aslına baktığımızda öğretmen çoğunlukla iyiyi gündeme getirip olumluyu pekiştirmeye çalışırsa ödül odaklı başarı daha da kendini gösterecektir.

Yani değerli okur, isteklerine yenilmemek için belli bir iç disipline öz denetime sahip olmalı; ihtiyaçların isteklerin arasında bir denge kurmalıyız. Nasıl ki bir futbol maçında zevk ve eğlencenin yanında kurallar varsa herkes uymak zorundaysa bireyler de günlük hayatın içinde eğlenirken ve öğrenirken kurallara uymak zorundadır. Kurallar belirlenirken yönetenlerin ve öğretmenlerin işi aşırıya götürmemesi önemlidir. Zira öğrencinin, bireyin girişimciliğini kısıtlayan, motivasyonunu kıran kuralların kimseye faydası dokunmayacaktır.

Özel
KAYABAŞI
Lisesi Gazetesi

Yıl: 2 Sayı: 10 Tarih: 15/03/2018
Adres: Cuma Mahallesi Doğu Gazetesi Bulvarı
No: 52 Kat: 4 Elazığ/AZDİN
Tel: (0 256) 214 31 45
www.kayabasilisesi.com

Yayın Türü: Yeni Sinek Yayın
İstiyaz Sahibi: Metin KAYABAŞI
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Kenan ÜŞENMEZ
Baskı, Dizi ve Mizanpaç:
Yeni EGE Gazetecilik ve Reklamcılık
Tel: 0 532 725 05 91 Elazığ / AYDIN

Gazetemiz Basın ve Ahlak
Kurallarına Uymayı Taahhüt eder.

NEREDEN NEREYE...

**Hüsamettin
BİLGİLİ**

İstanbul'a gidip kız kulesini görmeden gelmeyen yoktur. İstanbul'un önemli simgelerinden biridir. M:Ö 5 yy.da yapıldığı ifade ediliyor. O dönemde deniz ticaretinde gümrük noktası olarak yapılmış. Bazı kaynaklara göre de Roma döneminde 1100 yıllarda ilk kule yapılır. Amaç boğazın giriş çıkış güvenliğini sağlamak, aynı zamanda gemilerden gümrük vergisi almak. Hatta 1830 yılındaki

kolera salgınında karantina hastanesi olarak kullanılır. Her ne için yapılmış olursa olsun hakkında bir sürü rivayetler, hikâyeler ve şehir efsaneleri anlatılır. Hatta bunlardan biriside imparatorun kızını buraya güvenliğini sağlamak amacıyla kuleye kapattığı hikâyesidir. Ama benim anlatacağım hikâye gerçek bir yaşam öyküsü.

1827 yılında Almanya'nın Brandenburg kentinde Karl Detroit isminde bir çocuk dünyaya gelir. Babası müzik öğretmeni annesi ev hanımı olan bu evde anne ile baba sürekli kavga etmektedir. Ev de huzur yoktur. Sonunda akrabalarının şikâyetiyle Karl bir Fransız yetimhanesine gönderilir. Yetimhanede de mutlu değildir çünkü askeri bir disiplin ve dayak vardır. Karl 12 yaşına geldiğinde bir gece yetimhanenin penceresinden bir birine bağladığı çarşafın aşağı sarkıtarak kaçar. O dönemin en hareketli limanlarından olan Hamburg limanında gemilerde miço olarak çalışmaya başlar. Çalıştığı gemi günlerce Akdeniz limanlarında dolaştıktan sonra İstanbul boğazından giriş yapar.Kız kulesinin güzelliğine hayran kalan Karl gemiden atlayıp kız kulesine doğru yüzmeye başlar. O yıllarda cüzamli hastaların kaldığı bir karantina olarak kullanılan kız kulesinin bekçisi,denizden gelen bu tanı misafirine yardım ederek karaya çıkmasını sağlar.Bekçiye gemiye dönmek istemediğini söyler. İki ülke arasında küçük siyasi bir gerginliğe neden olur.Dönemin sadrazamı Mehmet Ali Paşa,huzuruna çağırdığı çocuğa neden Almanya dan kaçtığını ve neden onca ülkeyi gördükten sonra İstanbulda kaçtın gemiden diye sorduğunda,Almanya da dayak vardı ondan bıkmıştım,İstanbul'a geldiğimde Kız kulesine hayran kaldım ve çok sevdim yanıtını verir.Almanya sürekli diplomatik yollarla çocuğu istemektedir.Sadrizam M.Ali Paşa sorunu karlı evlatlık edinerek çözer. Karl Detroit'e kendi ismini verir. Karl (Mehmet Ali) Kırım,Bosna ve Karadağ savaşlarından sonra 2.Aldülhamit döneminde Paşa ünvanını alır.1878 yılında imzalanan Berlin Antlaşmasında Osmanlıyı temsil eden üç kişiden biridir.Almanca,Fransızca,Arapça,Farsça ve Yunanca bilen ve bu dillerde şiirler yazan Mehmet Ali Paşa (Karl) Berlinden dönerken Arnautluk da eşkıyalar tarafından öldürülür.

Mehmet Ali Paşa (Karl Detroit), sadrazamın himayesine geçtikten sonra bir Türk kıızıyla evlenmiştir. Bu evlilikten dört kızı olur.Bu arada

Karl'ın neden Kız kulesine hayran kalarak yüzdüğü dört kız çocuğuyla tescillenmiştir.Neyse devam edelim,bu evlilikten olan dört kızından birisi olan Leyla hanımında Celile adında bir kızı olur.Celile de bir oğlan çocuğu dünyaya getirir.Yani Mehmet

Ali Paşanın torunu olan bu çocuğa Nazım ismi verilir.Bu çocuk daha sonra büyük bir şair olup Nazım Hikmet adını alacaktır.

Bu hikâyedeki sıkıntıları, güçlükleri, sabır ve azmi ve aynı zaman da mistisizmi yorumlamayı sizlere bırakıyorum. Eğer çok kısa özetlersek bu öyküyü, hani büyüklerimiz der ya hep nereden nereye. Karl Detroit den Nazım Hikmete.

**DÜŞMEZSE DÜŞMESİN
YAKAMIZDAN ÖLÜM
BİZİMDE ÜSTÜMÜZE
GÜNEŞ DOĞACAK GÜLÜM
GÜLÜŞÜNE BİR KURŞUN
SIKSADA ÖLÜM
UNUTMAKI UMUDA
KURŞUN İŞLEMEZ GÜLÜM.**

Nazım Hikmet

Eğitimde Başarısızlığın temel nedeni:

Keyif almayı unutmak

düşünün. Bir çocuğun kendini bir şeye tamamen verme becerisi ve bundan yoğun bir zevk alması, yetişkinlerin yaşamlarının geri kalan kısmını bunu tekrar hatırlamaya çalışarak geçirdiği bir şeydir.

Okuduğum kitapların birinde şöyle bir hikaye hatırlıyorum: Baba, bir gün 7 yaşındaki oğlunu futbol antrenmanından almaya gittiğinde, oğlu onu mahzun bir yüzle ve morali bozuk bir şekilde karşılamıştı. Antrenörü onu antrenmana dikkatini vermediği ve odaklanmadığı için azartmıştı. Küçük çocuk okuldan arabaya, başı öne eğik ve omuzları sarkık bir şekilde yürümüşü. Çok üzgün görünüyordu. Ama tam araba kapısına gelmişti ki aniden durdu, kaldırımın üzerindeki bir şeye dikkatle bakmak için çömeldi. Yüzünü iyice yere yaklaştırdı ve sonra müthiş bir coşkuyla bağırды: "Baba, buraya gel. Bu hayatımda gördüğüm en acayip böcek! Sanki bir milyon tane ayağı var. Şuna bak. Bu muhteşem." Kafasını kaldırıp babasına baktı. Yüzünden enerji ve sevinç fışkınyordu. "Burada bir dakika daha kalmaz mıyız? Bütün bu ayaklarla neler yaptığını anlamak istiyorum."

Bu tür anlara yönelik geleneksel bakış açısı şudur: Genç olmanın verdiği sevimli ama yersiz hareketler... Azim, yükümlülük ve pratiklik gibi daha önemli niteliklere yer açmak için bir kenara itilmesi gereken şeyler... Oysa bunun gibi anlar, yetişkinlerin hayatlarının kalan yıllarını arayarak geçirdikleri, kendini bir şeye yoğun olarak verme ve keyif alma anlarıdır. Sigmund Freud Uygurluk ve Hoşnutsuzlukları isimli yapıtında çocukluğu ve gençliği şöyle tarif ediyor: Zevke ulaşmak için ilkel dürtülerini dengelemenin ve bir grubun parçası olmanın artan ihtiyacı ile acıyı engellemenin dönemi. Freud'un bu denemesinden sonra yapılan her araştırma, onun haklı olduğunu gösterdi. İnsan hayatları, keyfi deneyimleme arzusuyla yönetiliyordu. Eğitilmiş olmak, keyiften vazgeçmeyi gerektirmemeli, aksine yeni şeylerden keyif almayı sağlamalıydı: Örneğin küçük oyuncaklarla oynamak yerine roman okumak, banyo küvetine kaseleri batırmak yerine deneyler yapmak ve saçma kelimeleri peş peşe dizmek yerine ciddi konular hakkında tartışmalar yapmak. Okullar çocuklara, keyfin sürekli kaynakları olan şeyleri yapmanın yeni ve daha yetişkin yollarını bulmalarına yardım etmeli: Sanat çalışmaları yapmak, problem çözmek, kitap okumak, arkadaş edinmek, karar vermek.

Bir çocuğun keyif alma becerisini bir kenara itmektense, onu geliştirmeye çalışılmalı. İhtiyacımız olan şey eğitim dünyasının zihniyetinde bir değişim yaratmak. Çocukların boyunlarını eğmeye çalışmak yerine neden onların anlamlı ve üretken aktivitelerden zevk almalarını sağlamaya odaklanmıyoruz? Örneğin bir şeyler tasarlamak, başkalarıyla birlikte çalışmak, fikirler keşfetmek ve problemler çözmek gibi. Tüm bunlar, zaten kolayca cazibesine kapıldıkları ve zevk aldıkları şeylerden çok da farklı değil.

Bu görüşü küçümseyip bir kenara atmadan ya da yoksulluğun, düşük akademik başarının ve yüksek okul bırakma oranlarının olduğu bir ülkede keyfin fazla pahalı bir zevk olduğunu söylemeden önce tekrar düşünün. Okul ortamları ne kadar ciddi olursa, eğitimde başarı kazanmak için keyif o kadar önem kazanır.

Uzun yıllardır yapılan araştırmalar bize şunu gösterdi: Okulda beceri ve gerçek bilgi kazanmak için çocukların öğrenmeyi istemesi gerekiyor. Bir çocuğu yerinde oturmaya, ödev yapmaya ya da küme çalışması yapmaya zorlayabilirsiniz. Ama bir insanı dikkatli düşünmeye, kitaplardan zevk almaya, karmaşık bilgileri kavramaya ya da öğrenmeye karşı ilgi geliştirmeye zorlayamazsınız. Bunun olmasını sağlamak için çocuğun öğrenmeden zevk almasına ve okulu bir keyif kaynağı olarak görmesine yardım etmelisiniz.

Bırakın çocuklar öğrenmeyi çok sevdiği için öğrensinler. İnsanların bilgiye olan açlığının ne kadar doğal olduğunu görmek istiyorsanız, iki yaşında konuşmaya çalışan bir çocuğa bakın. Ve sonra okulda, çocukların öğrenmeden duydukları bu doğal hazzı geliştirmelerine yardım edin.

Eğitim, çocukların keyif duygusunu yok etmemeli ya da okul sonrası hayata ertelememeli. Bir çocuğun yaşam koşulları ne kadar zorsa, o çocuk için sınıfta keyif duygusu yaşaması o kadar önemlidir. Keyif ya da zevk kötü kelimeler değildir. İşin aslı, eğitimin olmazsa olmazlarıdır.